

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/54/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3216010154
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3216010154.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému O. K., nar. X.X.XXXX v J., trvale bytom I. nad I., Z. č. XX, trestne stíhaného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 5. októbra 2017, prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp.zn. 1T/52/2016 zo dňa 28. februára 2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp.zn. 1T/52/2016, zo dňa 28. februára 2017 bol obžalovaný O. K. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr.zák. na skutkovom základe, že dňa 09.03.2016 v čase okolo 14.45 hodine v Bánovciach nad Bebravou v predajni Obchodného domu Kaufland na Svätoplukovej ulici pod vplyvom alkoholu z predajného regála vzal 1 ks alkoholu zn. Kopaničiarska Hruška v objeme 1 liter v hodnote 6,29 Eur a 1 ks alkoholu zn. Williamsovka v objeme 0,7 litra v hodnote 18,99 Eur, ktoré si vložil do tašky zavesenej na ramene a s takto uschovaným tovarom prešiel cez pokladničnú zónu bez zaplatenia, čím spôsobil spoločnosti Kaufland Slovenská republika v.o.s., IČO: 35790164 so sídlom v Bratislave, Trnavská cesta 41/A škodu vo výške 25,28 Eur, hoci blokom na pokutu nezaplatenú na mieste Obvodného oddelenia PZ Bánovce nad Bebravou č. XXXXXXXX zo dňa 15.08.2015 s nadobudnutím právoplatnosti v ten istý deň bol sankcionovaný pokutou vo výške 20 Eur za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil drobnou krádežou v samoobslužnej obchodnej prevádzke a napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 3T/119/2015-46 zo dňa 13.01.2016 právoplatným dňa 04.02.2016 bol odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka.

Za to bol odsúdený podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona a v spojení s § 54 Trestného zákona na trest povinnej práce v trvaní 120 hodín. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona súd obžalovanému uložil ochranné liečenie protialkoholické ambulantnou formou.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote bola napadnutý písomne podaným odvolaním prokurátora v neprospech obžalovaného proti výroku o treste. Následne prokurátor odvolanie písomne odôvodnil. V úvode písomných dôvodov poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku s tým, že s rozhodnutím okresného súdu o treste uloženom obžalovanému sa nestotožňuje, a to z dôvodu, že uložený druh trestu sa najmä vo vzťahu k osobe páchatelia a možnosti jeho nápravy javí ako neprimeraný a nezohľadňuje hľadiská ochrany spoločnosti v zmysle generálnej a

individuálnej prevencie. Obžalovaný bol už v minulosti dvakrát právoplatne odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr.zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody, ktorého výkon bol podmienene odložený za súčasného určenia skúšobnej doby podmienene odsúdenia. Jedno z týchto odsúdení tvorí znak skutkovej podstaty súdeného trestného činu. Obžalovaný si však nevzal ponaučenie a na jeho správanie uvedené odsúdenia nemali výchovný vplyv, o čom svedčí fakt, že skutok, pre ktorý je aktuálne súdený, spáchal v priebehu plynutia ustanovenej skúšobnej doby podmienene odsúdenia a len v krátkej dobe po právoplatnom odsúdení za obdobnú trestnú činnosť. U obžalovaného dochádza k recidíve trestnej činnosti. Zároveň bolo zistené, že bol právoplatne postihnutý i za priestupok proti verejnému poriadku, za priestupok na úseku cestnej dopravy a naposledy za priestupok proti majetku, ktorý tvorí znak skutkovej podstaty trestného činu, za ktorý je aktuálne súdený. Podľa názoru prokurátora nemožno sa stotožniť s tvrdením súdu, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravy páchatelia je postačujúce uloženie alternatívneho trestu v podobe trestu povinnej práce, resp. uloženie akéhokoľvek iného alternatívneho trestu, a to vzhľadom na osobu páchatelia, ktorý sa opakovane dopúšťa rovnakej trestnej činnosti, a to pod vplyvom alkoholu, napriek tomu, že sa dobrovoľne lieči od závislosti od alkoholu a na ktorého predchádzajúce odsúdenia bez priameho výkonu trestu odňatia slobody nemali žiadny výchovný vplyv. Súdeného skutku sa obžalovaný dopustil napriek tomu, že bol zamestnaný a mal príjem. Vyživovaciu povinnosť voči svojmu maloletému dieťaťu si obžalovaný môže plniť aj počas výkonu trestu odňatia slobody. Prokurátor je toho názoru, že súd pri ukladaní alternatívneho trestu nedostatočne vyhodnotil zistený skutkový stav veci, nakoľko z vykonaného dokazovania nevyplynuli také okolnosti, ktoré by v prípade obžalovaného odôvodňovali uloženie alternatívneho trestu. V prípade obžalovaného je potrebné na splnenie účelu trestu a na zabezpečenie generálnej a individuálnej prevencie uloženie trestu odňatia slobody s jeho priamym výkonom. Preto prokurátor navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanému uloží trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby, na výkon ktorého trestu obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. zaradí do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr.zák., aby krajský súd uložil obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, prokurátor krajskej prokuratúry poukázal na správnosť písomne podaného odvolania a jeho dôvodov. Nad rámec petitu uvedeného v dôvodoch odvolania navrhol rozšíriť dôvod zrušenia napadnutého rozsudku aj o ustanovenie § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. Obžalovaný navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr.por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého rozsudku okresného súdu o uloženom treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním napadnutému rozsudku, odvolací súd na základe preskúmania veci nezistil v postupe okresného súdu existenciu chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania. V podanom odvolaní prokurátor ani nenamietal existenciu takých procesných chýb v postupe okresného súdu, ktoré by zakladali dôvod pre zrušenie napadnutého rozsudku okresného súdu.

Na základe preskúmania správnosti samotného odvolaním napadnutého výroku rozsudku okresného súdu o uloženom treste povinnej práce, senát odvolacieho súdu sa nestotožnil s dôvodnosťou argumentácie prokurátora, uvedenej v podanom odvolaní.

Z vyššie citovaného obsahu odvolania prokurátora nepochybne vyplýva, že prokurátor namietal neprimeranú miernosť uloženého trestu povinnej práce obžalovanému vzhľadom na zistenú recidívu obžalovaného. Pokiaľ prokurátor krajskej prokuratúry navrhoval rozšíriť dôvod odvolania aj podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. zák., toto rozšírenie nešpecifikoval v tom smere, ktoré konkrétne ustanovenie Trestného zákona malo byť postupom okresného súdu porušené.

Pokiaľ ide o úvahy okresného súdu pri ukladaní trestu, okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol nasledovné:

„K osobe obžalovaného súd zistil, že je slobodný, má jedno dieťa - mal. O. K., nar. XX.XX.XXXX, doposiaľ bol trikrát súdne trestaný, z toho jedenkrát sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, naposledy:

- trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 3T/119/15 zo dňa 13.01.2016, právoplatným 04.02.2016 bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov

- trestným rozkazom Okresného súdu Nitra č. k. 4T/114/2015 zo dňa 18.02.2016, právoplatným 27.02.2016 bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Obžalovaný sa doposiaľ dopustil troch priestupkov, za čo mu boli uložené pokuty od 20 € do 80 €. Sťažnosti na Mestskom úrade Bánovce nad Bebravou na obžalovaného neevídujú. Znaleckým dokazovaním mal súd za preukázané, že obžalovaný je závislý od alkoholu, k závislosti je kritický, má záujem o liečbu, predmetný skutok, za ktorý je stíhaný je z psychiatrického hľadiska zrozumiteľný, zapadá do vzorca správania sa alkoholika, skutok nebol motivovaný chorobne, paticky.

Pri úvahe o druhu trestu a jeho výmere súd vychádzal najmä zo všeobecných zásad uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona, z účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona a s prihliadnutím na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Súd u obžalovaného prihliadol na dve poľahčujúce okolnosti a to podľa:

- podľa § 36 písm. l) Trestného zákona - priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval

- podľa § 36 písm. n) Trestného zákona - napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom

a na jednu priťažujúcu okolnosť - podľa § 37 písm. m) Trestného zákona - bol už za trestný čin odsúdený (trestným rozkazom Okresného súdu Nitra č. k. 4T/114/2015 zo dňa 18.02.2016, právoplatným 27.02.2016).

Keďže u obžalovaného prevažoval pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami, súd v súlade s § 38 ods. 3 Trestného zákona znížil hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby prečinu krádeže podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona o jednu tretinu, t. j. z troch rokov na 26 (dvadsaťšesť) mesiacov.

Prokurátorka okresnej prokuratúry na hlavnom pojednávaní navrhla uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody, s čím sa súd nestotožnil, keďže má za to, že u obžalovaného nejde o osobu, na ktorú je nevyhnutné vplyvať nepodmienečným trestom odňatia slobody, hoci sa prejednávaneho skutku dopustil v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. U obžalovaného bol zistený syndróm závislosti od alkoholu, z psychiatrického hľadiska spáchanie skutku zapadá do vzorcov správania sa alkoholika (v opilosti ide do predajne s alkoholom, kde kradne dve fľaše hruškovice, aby ich následne vypil), avšak toto jeho konanie nebolo motivované chorobne, paticky, k závislosti je kritický, má záujem o liečbu, zároveň mal súd za preukázané, že od spáchania prejednávaneho skutku sa obžalovaný nedopustil iných trestných činov ani priestupkov, sťažnosti nie sú evidované, je zamestnaný, voči maloletému synovi má vyživovaciu povinnosť, a teda súd má za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a je postačujúci i alternatívny trest. Po zohľadnení spôsobu spáchania trestného činu a jeho následku, zavinenia, pohnútky a osoby páchatel'a, jeho pomerov a možnosti nápravy, s poukazom i na závery znaleckého posudku má súd za to, že trest povinnej práce vo výmere 120 hodín za súčasného uloženia ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou je dostatočný, zabezpečí nápravu obžalovaného, pričom zároveň rešpektuje hľadiská generálnej a individuálnej prevencie.“

Ako vyplýva z vyššie citovanej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd dal odpovede na to, z akých skutočností vychádzal a aké úvahy ho viedli k záveru, že obžalovanému uložený trest povinnej práce je primeraný. Podľa názoru odvolacieho súdu vyššie uvedené úvahy okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a dávajú zrozumiteľnú a jasnú odpoveď aj na argumentáciu prokurátora, prezentovanú v dôvodoch jeho odvolania.

Za správny považuje odvolací súd v tejto veci rozhodný záver okresného súdu o motíve obžalovaného, vychádzajúci zo zistenej závislosti obžalovaného od alkoholu v čase činu. Podľa názoru odvolacieho súdu z uvedeného záveru okresný súd logicky správne vyvodil, že pre odstránenie príčin trestnej činnosti obžalovaného je primárne nevyhnutné odstránenie tejto závislosti. S poukazom na uvedené, na okolnosti

činu, ktorého sa obžalovaný dopustil na začiatku plynutia skúšobnej doby, vrátane hodnoty odcudzených vecí v celkovej výške 26,28 eur, vzhľadom na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu a na poznatky o správaní sa obžalovaného od spáchania trestného činu, ktoré správanie už nevykazuje znaky protiprávneho konania, nemožno považovať za nesprávny a nelogický záver okresného súdu, podľa ktorého pre nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti postačuje aj uloženie trestu povinnej práce vo výmere 120 hodín za súčasného uloženia ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou, ktorú formu v prípade neplnenia účelu liečby je možné zmeniť na ústavnú. S poukazom na uvedené sa odvolací súd nestotožnil s názorom prokurátora o neprimeranosti trestu uloženého obžalovanému napadnutým rozsudkom. Keďže odvolací súd nezistil, že by napadnutým výrokom bolo porušené niektoré z ustanovení Trestného zákona v prospech obžalovaného a nezistil ani existenciu chýb, ktoré neboli odvolaním prokurátora vytýkané, ale by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., dospel k záveru, že odvolanie prokurátora v neprospech obžalovaného nie je dôvodné.

Nad rámec vyššie uvedeného odvolací súd považuje za potrebné dodať, že z pripojených trestných spisov vyplýva možnosť obnovy konania v predchádzajúcich veciach, keďže vzhľadom na dobu spáchania predchádzajúcich činov a dobu vyhlásenia odsudzujúcich rozhodnutí súdov prvého stupňa sa dôvodne javí, že malo prichádzať do úvahy uloženie súhrnného (prípadne spoločného) trestu. Uvedená okolnosť by zrejme mala vplyv aj na prípadné posúdenie existencie príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. f) Tr. zák., keďže predchádzajúce odsúdenie je už súčasťou skutkovej vety činu. Uvedené okolnosti však nemajú žiadny význam pre posúdenie dôvodnosti odvolania prokurátora, podaného v tejto veci v neprospech obžalovaného.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.